

преобразен - и тъкмо в тоя миг
 събуди се Титания; тозчас
 в магарето безумно тя се влюби.
 ОБЕРОН. - Успешно се изпълни всичко -
 и по-добре, отколкото предвиждах.
 Но смогна ли очите да напръскаш
 на момъка, тъй както ти поръчах?
 ПЪК. - Намерих го да спи; до него беше
 девойката; когато се събули,
 бездруго нея ще съзре.

/Влизат Хермия и Деметрий./

ОБЕРОН. -

Самият момък иде тук.

Погадай,

ПЪК. -

Жената

е същата, но момъкът не е.

ДЕМЕТРИЙ. -

Защо отблъсваш оня, който
 безумно тъй те люби? Запази
 словата си за истинския враг!

ХЕРМИЯ. -

Ти заслужавах лети клетви,
 защото тъй се носиш с мене -
 и малко ти са тия думи!

Ако Лизандра си погубил в сън -
 убий поне и мене! Слънцето
 не е тъй вярно на денят,
 тъй както той ми беше верен.
 Би ли оставил той заспала
 любимата си Хермия, кажи!
 Бездруго ти си го убил -
 изглеждаш на убиец мрачен.

ДЕМЕТРИЙ. -

По-скоро трябва да изглеждам
 като убития, защото *aa тезка*
 от *Твоята* безсърдечност *аз.*